

[Arbejds- og socialministeren.]

også kan gives hjælp til dem, der er under fortsat behandling for følgerne af tidligere epidemier. Selvom antallet af disse patienter kun er ringe, gør der sig de samme forhold gældende for dem.

Ved gennemførelsen af den nye lovregel vil der rejse sig adskillige tekniske spørgsmål, fordi efterbehandlingen finder sted ved ret forskelligartede institutioner. Dette forhold giver sig iøvrigt også udslag i lovtæstens formulering, idet der ikke på alle disse institutioner er en egentlig overlæge, men eventuelt kun en ledende læge. For at muliggøre, at man i enhver henseende får det fornødne samarbejde mellem de institutioner, der kan blive tale om, foreslås arbejds- og socialministeren bemyndiget til at give de nærmere regler om bestemmelsens gennemførelse.

Udgiften ved den foreslåede hjælp anslås til ca. 1 mill. kr. det første år. Hvis ikke nye store epidemier opstår inden da, vil den antagelig falde ret hurtigt derefter. Det foreslås, at der anvendes samme refusionsregel som for hjælpen efter den gældende § 263.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende forslag til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Jeg har herved den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til midlertidig lov for Færøerne om pantsætning af fangst.

Loven giver de færøske fiskere hjemmel til at stifte underpant i fangsten for lån, der ydes til udrustning og drift af fiskerfartøjer. Den gælder alene med hensyn til fangsten i året 1953 og svarer ganske til midlertidig lov af 20. maj 1952, der var gældende for året 1952, og til en række midlertidige love for Færøerne, der blev gennemført i årene forud for krigen.

Idet jeg tillader mig at henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale dette til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Endvidere skal jeg have den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om æn-

dring i lov om pressens brug. De ændringer i straffelovens bestemmelser om forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed og mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, som gennemførtes ved lov nr. 225 af 7. juni 1952, medførte, at visse allerede tidligere gældende bestemmelser fik nye paragrafnr., og der tilføjedes nye bestemmelser.

De foreslåede ændringer i presselovens § 7 tilsigter at bringe de i bestemmelsen indeholdte henvisninger til bestemmelser i straffeloven i formel overensstemmelse med den ændrede straffelov. Presselovens § 7 omhandler de tilfælde, i hvilke ikke de særlige efter presseloven gældende, men lovgivningens almindelige ansvarsregler finder anvendelse.

Udover den allerede nævnte formelle ændring af betegnelsen for de bestemmelser, der henvises til, medfører forslaget, at de almindelige ansvarsregler bliver gældende, forsåvidt angår enkelte af de nye bestemmelser. Det drejer sig om § 101 om straf for den, som med krig, besættelse eller andre fjendtligheder for øje forbereder bistand til fjenden, § 105 om straf for den, der under besættelse søger at formå besættelsesmagten til at krænke danske myndigheders bestemmelsesfrihed eller på utilbørlig måde udnytte forbindelse med besættelsesmagten til at skaffe sig eller andre særlig fordel, og § 118 om straf for den, der med visse midler hindrer eller søger at hindre offentlige myndigheder i den frie udøvelse af deres virksomhed, krænker ytrings- eller foreningsfriheden eller begår visse almenskadelige handlinger.

Jeg indstiller forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene:

Af *Nina Andersen* til arbejds- og socialministeren.

Hvorfor har ministeren ved cirkulære af 2. december 1952, bl. a. vedrørende